

cerkvi v Ljubljani; g. Mali Anton 20. julija na Rožniku ob 9. uri dopoldne; g. Pavlič Janez 2. avgusta v Kranji; č. o. Hirsch Henrik, frančiškan, 2. avgusta v frančiškanski cerkvi v Kamniku; čast. o. Skuhala Teodozij, frančiškan, 26. julija v frančiškanski cerkvi v Kamniku.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Včeraj pripeljal se je, kakor delj časa uže vsako leto nemški cesar Viljem v toplice Gastein, kjer ga namerava čez nekaj časa pozdraviti naš cesar, nemški cesar pa potem našega v Išlu.

Tudi z ruskim carom sošel se bo naš cesar na Češkem ali pa pride tje tudi nemški cesar, še ni gotovo, govori se pa, da knez Bismark gotovo tje pride. — Naši ministri odhajajo in zopet prihajajo na Dunaj, navzočih je tam redno toliko, da redna opravila ne zastajajo. Včeraj odpeljal se je trgovinski minister baron Pino na Koroško, vrnil pa se je zopet na Dunaj ministerski predsednik grof Taaffe. O naučnem ministru ne čuje se zadnje dni nič več. — Pri tukajšnji deželni sodnji vršijo se različne konečne obravnave zaradi letošnjih goljufij pri tukajšnjih denarnih zavodih. Zoper znanega Kuflerja je baje preiskava tudi uže dokončana.

Gradec. — Tukajšnje namestništvo razpustilo je velikonemško gnjezdo „Deutscher Verein“, ker je prekoračil meje po njegovih pravilih pristojecih mu pravic. Po našem mnenju moralo bi se to zgoditi tudi na mnogo drugih krajih in nasproti vsem onim nemškim društvom, v katerih se goji velikonemški, protia vstrijski duh, vrh tega naj bi pa tudi kazenske sodnije kolovodjem takega početja malo pokazale one paragrafe našega kazenskega zakonika, ki govoré o veleizdajstvu in enakih hudodelstvih, toda zgoditi bi se moralo to z golo, krepko roko in ne gledé na imé in stan osebe, potem bo kmalu zadušena ona za Avstrijo sramotna kuga, ki se sedaj skuša širiti v nekaterih deželah naše lepe države.

Budapešt. — Velika družba českih obiskovalcev tukajšne razstave bila je slovesno in presrečno sprejeta. Zastopniki mesta, države in komisije za razstavo in pa tukajšnje „Češke Besede“ pričakovali so goste z brezštevilnem množico ljudstva na bregu Donave, kjer so se vršili prvi presrečni pozdravi in odzdravi z zahvalami v madjarskem, českem in nemškem jeziku.

Po pozdravih odpeljali so se gostje v preskrbljena jim stanovanja. Enako so se po tem vršila pozdravljanja v razstavi sami, potem pa so se gostje razdelili in si v skupinah ogledovali razstavo, vinske zaloge, velki svinjski terg v Kobaniji. Povsod povdarjala se je vzajemnost med Čehi in Madjari in skupno prizadevanje za mogočno skupno domovino avstrijsko-ogrsko. Čehi izrekli so svoje veselje nad častnim sprejemom in gostoljubno prijaznostjo Madjarsko, in pa zadovoljnost o lepem napredku tamošnjih narodov, čegar živa priča je krasna razstava. — Enako srčno pozdravljajo tudi tukajšnji časniki brez izjeme česke goste. — Ni dvomiti, da bode tako prijazno dotikanje obeh naših mogočnih narodov tudi v političnem oziru imelo prav dobre nasledke.

Hrvatska. — Predsednika ogerske in hrvatske regnikolarne deputacije sta te pismeno zedinila, da bi bil za shod in posvetovanje deputacij najugodnejši čas koncem meseca septembra ali začetkom meseca oktobra. Razpravljati ima ta deputacija, kakor znano, mnogovrstne, zelo resne pritožbe Hrvatske zaradi rušenja nagodbe po oblastnijah madjarskih. Zelo dvomljivo je, jeli

bo deputaciji mogoče poravnati ojstra nasprotja med narodoma.

Nemška. — Vprašanje, kdo bo naslednik umrlega barona Manteuffelna pri namestništvu alzaskim je rešeno. Odločen je za to mesto dosedanji nemški poslanik v Parizu knez Hohenlohe, ki je uže tudi obljubil sprejeti to težavno in kočljivo mesto. Neprijetne skušnje, katere knez Bismark dela, pri teh od Francoske odtrganih deželah, morale bi mu biti v svarilo, segati še po družih deželah. Te dni bila je govorica, da se hoteta knez Bismark in grof Kalnok razgovarjati o tem, kako bi se poravnala gospodarska nasprotja nastala med našo in nemško državo vsled povikšanja nemške carine. — Posebnega vspeha pa si od tega razgovora nihče ne pričakuje, ker Bismark gotovo ne bo povedal našemu Kalnok-u, kako popraviti ono po njem nam prizadeto škodo, — zato pa, da bi se naša država in Nemška združile v eno carinsko skupino ne bo nihče govoril razun Schönerer-Knotzjanov, tedaj moramo se mi staviti popolnem na tla lastne koristi in v kolikor bi ne bila očitvidna naša škoda, Bismarku vračati prav po njegovi lastni meri in z njegovim lastnim orožjem. Ako Bismark v Nemško zapira pot naši živini, našemu lesu, našemu žitu itd., imamo pa tudi mi dolžnost, onim pridelkom in izdelkom, za katere naša država plačuje brez nujne potrebe največe svote — zavreti uvažanje. V kolikor se tiče izrekoma izdelkov, namestili se bodo prav v kratkem z enakimi domačimi izdelki. Skušnja uči, da obrtnije hitro znajo prekoračiti take zapreke in se preselijo tje, kjer imajo največ in najboljšega kupca. — Sicer pa bo po nemški carini najhujše prizadeta ogerska polovica tudi znala odgovoriti na silovitosti nemškega kancelarja.

Francoska. — Vojne zadrege, ki so nastale v daljnem Anamu še niso odstranjene in tudi ni pričakovati, da bi se odstranile kmalu, vlada in vojskovodji francoski bodo zadovoljni, ako se le za trenutek odkrižajo vedno preteče jim nevarnosti. Prisvojiti si Anama ne smejo vsled mirovne pogodbe s Kitajci, — tega pa so se tudi prepričali, da nimajo ne Kitajci, ne Anamci ali drugi tamošnji narodi navade — ostati mož beseda.

Sicer pa ima vlada sedaj na vse kola opraviti s pripravami za nov državni zbor. Te se imajo razpisati ali za 16. dan avgusta, kakor sedaj namerava vlada, ali pa, ako se spolni želja večine poslancev: dne 27. septembra. Po vsi deželi pa so se pričele že volilne borbe, vse stranke prizadevajo si pridobiti več tal — in zavernikov, ki so ji po mišljenji vsaj sorodni. Vsi časniki pa, ki opisujejo dosedajne izjave pomenlivejših strank in oseb med francoskimi politiki, trdijo soglasno da ni ne ena izjava večjega političnega pomena in ne ena oseba taka, da bi se javna pozornost nanjo ozirala z večjo, kot navadno pozornostjo.

Ta teden pričelo se je v Parizu posvetovanje tako imenovane denarske konference (Münz-Conferenz), pri kateri je minister Freycinet pozdravil zastopnike raznih držav in izrekel odkritosrečno željo Francoske, da bi se pogodba iz leta 1878., katera koncem tega leta preteče, ponovila z nekaterimi dostavki.

Žitna cena

v Ljubljani 15. julija 1885.

Hektoliter: pšenice domače 7 gold. 15 kr. — banaške 7 gold. 80 kr. — turšice 5 gold. 50 kr. — soršice 6 gold. 53 kr. — rži 5 gold. 85 kr. — ječmena 4 gold. 87 kr. — prosa 5 gold. 85 kr. — ajde 5 gold. 4 kr. — ovsa 3 gold. 36 kr. — Krompir 4 gold. — kr. 100 kilogramov.